

F. Sanchez-Ventura y Pascual

GARABANDAL

• Zjavenia Matky Božej nie sú mýtus •

Nech vás Boh za všetko odmeni.
Najmä za hlbokú lásku, s ktorou šírite
udalosti spojené s Garabandalom.
Nech si posolstvo Matky Božej nájde cestu
do srdc skôr než bude neskoro.

svätý Ján Pavol II.

GARABANDAL

F. Sanchez-Ventura y Pascual

GARABANDAL

*

Zjavenia Matky Božej
nie sú mýtus

*

Pôvodná kniha vyšla v španielčine v roku 1965 pod názvom
LAS APARICIONES NO SON UN MITO: El interrogante de Garabandal.

Autorské práva amerického prekladu:

© 1966 LITHO V USA
ST. MICHAEL'S GARABANDAL CENTER
FOR OUR LADY OF CARMEL, INC.
889 PALO VERDE AVE.
PASADENA, CA 91104 USA

Prvé vydanie knihy v USA v novembri 1966 preložil zo španielčiny do angličtiny *A. de Bertodano*. Osemnásťte vydanie tejto knihy bolo v USA publikované v októbri 2000.

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Preklad: © Pavol Petřík

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: PhDr. Adriana Matofáková, PhD.

ISBN: 978-80-8211-327-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Venovanie:

*mojej matke
(zomrela 8. februára 1961),
od ktorej som sa prvýkrát naučil milovať
Preblahoslavenú Pannu*

Poznámka vydavateľa amerického prekladu

Názov dediny zjavení Garabandal sa stáva známym po celom svete. San Sebastian de Garabandal, aby sme ho nazvali celým menom, je malá dedinka stratená v severovýchodných horách Španielska, kde vedie sedemdesiat rodín tvrdý život. Nachádza sa asi 90 kilometrov (55 míľ) od Santanderu. Jeho polohu ukazujú len podrobné mapy. Neopatrný cestovateľ si ho môže ľahko pomýliť s letoviskom San Sebastian, ktoré leží o niečo ďalej, pozdĺž pobrežia Atlantiku, blízko francúzskych hraníc.

V tlači sa čoraz častejšie objavovali správy týkajúce sa zvláštnych udalostí, zázrakov, obrátení, ako aj posolstiev, ktoré sa pripisovali svätému archanjelovi Michalovi a Preblahoslavenej Panne Márii. O týchto udalostiach sa viedli spory, najmä v Španielsku a Francúzsku, keďže laik si len ťažko dokáže zatriediť fakty, ak nemôže vycestovať do Garabandalu a zistiť si to sám.

Pán Monroy, redaktor denníka *La Verdad* v meste Tangier, nakoniec vyvolal reakciu tým, že zverejnil, že vôbec neverí všetkým zjaveniam, ktoré – podľa neho – neboli ničím iným ako čistým mýtom. Zainteresovaný právnik, ktorý bol zároveň vedúcim katedry ekonómie a legislatívy na univerzite v Zaragoze, vyvrátil tieto argumenty v knihe, ktorá vyšla v Španielsku pod názvom *Las apariaciones no son un mito – El interrogante de Garabandal* (*Zjavenia nie sú mýtus – skúmanie Garabandalu*).

Túto knihu teraz predstavujeme, a tým sprístupňujeme anglicky hovoriacej verejnosti celú starostlivo zhromaždenú dokumentáciu autora, ktorého profesionálne skúsenosti viac než kohokoľvek iného sú triezvym, opatrným a dôveryhodným svedectvom.

Pre ľahšiu orientáciu rozdelil autor materiál tejto knihy na malé časti očíslované od 1 do 70 – toto vydanie zachováva systém číslovania častí podľa autora.

Poznámka autora

Autor slávnostne vyhlasuje, že táto kniha bola predložená významným teológom a oficiálnym cenzorom a že boli do nej zahrnuté všetky úpravy, ktoré navrhli.

Napriek tomu sa v reakcii na platné návrhy v tejto súvislosti rozhodlo na poslednú chvíľu neuplatniť *imprimatur*, pretože kniha obsahuje udalosti, ktoré ešte neboli oficiálne schválené. Niektorí by mohli takéto *imprimatur* považovať za implicitné cirkevné uznanie nadprirodzeného pôvodu série javov, ktoré sú stále predmetom skúmania.

Autor pri náležitej poslušnosti a podrobení sa hierarchii dáva túto knihu bez podmienok do rúk cirkevnej autority, a tým vyhlasuje, že je pripravený vynechať alebo upraviť čokoľvek, čo by si táto autorita želala vynechať alebo upraviť; prijíma rozhodnutia cirkevnej autority v prospech Garabandalu alebo proti nemu, keď sa táto záležitosť privedie k záveru. Navrhuje taktiež stiahnuť túto knihu pri najmenšom návrhu na jej stiahnutie zo strany arcibiskupa diecézy, do ktorej patrí.

F. SANCHEZ-VENTURA Y PASCUAL

Pod'akovanie

Chcel by som sa poďakovať za neoceniteľnú pomoc, ktorú mi pri príprave tejto knihy poskytli mnohí očítí svedkovia udalostí opísaných na týchto stránkach.

Prostredníctvom nich som mohol zhromaždiť nespočetné množstvo správ, filmov, listov, fotografií, magnetofónových nahrávok a iných svedectiev všetkého druhu, ktorých množstvo slúžilo na krížovú kontrolu ich pravosti a umožnilo mi napísať krátke rozprávania, ktoré teraz predkladám v štýle novinových správ.

Srdečne im všetkým ďakujem, najmä markíze a markízovi de Santa Maria, Dr. Gascovi a Dr. Ortizovi, donovi Placido-vi Ruilobovi, donovi Alejandrovi Damiansovi, donovi Josému Mariovi Concejovi, donovi Maximovi Foerschlerovi, seňorite Carmen Cavestanyovej a seňorite Ascencion de Luis.

Súčasne s vyjadrením vďačnosti by som im chcel ponúknuť, bez toho, aby boli dotknuté moje autorské práva, akékoľvek možné zisky, ktoré môže priniesť predaj tejto knihy. Nech ich použijú, ako uznajú za vhodné, na všetky diela, ktorým sa budú teraz alebo v budúcnosti venovať, aby šírili a zverejňovali posolstvá Preblahoslavenej Panny.

Mojím jediným zámerom je nasledovať príklad, ktorý mi vždy dávali títo skvelí priatelia a pomocníci. Bol to príklad nezištnej horlivosti a nadšenia pre veľkolepú apoštolskú prácu.

F. SANCHEZ-VENTURA Y PASCUAL

R. F. Gustavo Morales
P R E S E N T E.

Estimado Padre:

Teniendo en cuenta las indicaciones de la Santa Sede y del —
Excmo. Ordinario de Santander (España), así como lo prescrito por el Código
de Derecho Canónico, aprobamos y bendicimos la publicación del Mensaje de
la Sma. Virgen en San Sebastian Garabandal en nuestra Arquidiócesis, sabien-
do que, a la luz de la Divina Revelación, nos urge la necesidad de la ora-
ción y del sacrificio, del culto a la Sagrada Eucaristía y a la Sma. Virgen
María, y la obediencia, amor y adhesión filiales al Vicario de Cristo y a
la Sta. Iglesia.

Por consiguiente, no encontramos en este Mensaje, atribuido a
la Sma. Virgen, nada contrario a la Fé y a las costumbres, y si oportunas,
útiles y saludables amonestaciones para obtener la salvación eterna.

La obediencia en acatar pronta y fielmente las disposicio-
nes de la Iglesia, ha sido la característica de las personas que han sido
favorecidas en estas apariciones, y por tanto, es una clave segura para to-
dos, de que Dios está aquí.

La prudencia de la Sta. Iglesia en relación a este importante
asunto, se ha manifestado en el estudio atento y pastoral vigilancia, y de-
ninguna manera, en prohibición y rechazo del mismo.

Uno de los Oficiales de la Sagrada Congregación de la Defensa
de la Fé, Mons. Philippi, declaró al Revmo. P. Elias, Superior del Carmelo-
en la Ciudad de Puebla, que lo consultó en Roma sobre las apariciones de la
Sma. Virgen en Garabandal, que el hecho de que el P. Pío, reconocido por su
virtud, ciencia y adhesión a la Santa Sede, apruebe estas apariciones, y
aliente a las 4 niñas Videntes a propagar el Mensaje de la Sma. Virgen, es
una grande prueba de la veracidad de las mismas.

Dado en Jalapa de la Inmaculada, 8 de Julio de 1966

+ *Manuel Pío López*
Arzobispo de Jalapa Ver.
Manuel Pío López, Arzobispo de Jalapa

Pre: Rev. Gustavo Morelos
MESTO

Drahý otec,

s ohľadom na oznámenia Svätej stolice a Jeho Excelencie biskupa zo Santanderu, ako to vyžaduje kánonické právo, dávame náš súhlas a požehnanie zverejniť v našej arcidiecéze poslanstvo Preblahoslavenej Panny Márie zo San Sebastianu de Garabandal. Vo svetle Božieho zjavenia vieme, že sa od nás naliehavo požaduje, aby sme praktizovali modlitbu, obetu a oddanosť svätej Eucharistii a Preblahoslavenej Panne Márii a preukazovali synovskú poslušnosť, lásku a vernosť Kristovmu zástupcovi a svätej Cirkvi.

V tomto poslanstve, ktoré sa pripisuje Preblahoslavenej Panne Márii, nenachádzame nič, čo by bolo v rozpore s vierou alebo mravmi; skôr si všímame jeho vhodné, užitočné a prospešné napomenutia na dosiahnutie večnej spásy.

Pre privilegované osoby v týchto zjaveniach bola charakteristická okamžitá synovská poslušnosť ustanoveniam Cirkvi, čo je bezpečnou známkou Božej prítomnosti, ktorú môže každý vidieť.

Svätá Cirkev ukázala svoju múdrosť vo vzťahu k týmto dôležitým udalostiam tým, že ich podrobne študovala a vykonávala pastoračnú bdelosť; nevydala nijaký druh zákazu ani odmietnutia.

Jeden z úradníkov Posvätnej kongregácie pre obranu viery, Mons. Philippi, s ktorým sa v Ríme radil sám P. Elias, predstavený karmelu z mesta Puebla, v súvislosti so zjaveniami Preblahoslavenej Panny v Garabandale uviedol, že skutočnosť, že Páter Pio, dobre známy svojimi čnosťami, vedomosťami a vernosťou Svätej stolici uznal tieto zjavenia a povzbudil štyri vizionárky, aby šírili poslanstvo Preblahoslavenej Panny, bola veľkým dôkazom autenticity týchto zjavení.

dané v Jalapa de la Inmaculada 8. júla 1966
Manuel Pio López, arcibiskup z Jalapy (Mexiko)

Úvod

1. Señor Juan Antonio Monroy nedávno vydal knihu pod názvom *El Mito de las Apariciones* alebo *Mýtus o zjaveniach*. Na obálke bola fotografia osôb zapojených do údajne zázračných udalostí v Garabandale. Kniha vyšla vo vydavateľstve *Editorial Pisga* v Tangere. A hneď na prvej stránke ostro vyniká definícia Ethelberta Stauffera, ktorá sa považuje za motív: „Čo je to mýtus? Mýtus,“ odpovedá, „je jazykom celého náboženstva.“

Monroy, redaktor novín *La Verdad*, si vzal údajné zázračné udalosti v San Sebastiane de Garabandal ako zámienku na napísanie toho, čo nie je ničím iným ako zjavným násilným útokom na zjavenia Preblahoslavenej Panny Márie. Podľa Monroya sa San Sebastian de Garabandal nelíši od Lúrd a Fatimy, ktoré považuje za barinu protirečení a šikovne nastražených pascí, ktoré kládla Cirkev, aby chytila neopatrných.

Svoju knihu napísal ľahkým rozprávačským štýlom bežného človeka, a práve ako bežný človek sa cítim povinný na to reagovať. Aj ja sa zaujímam o tému zjavení. V roku 1961 som napísal knihu s názvom *Estigmatizados y Apariciones (Stigmy a zjavenia)*, v ktorej som sa pohrúžil do týchto nepochopiteľných udalostí v nadprirodzenom svete.¹ Monroy ani ja nie sme teológ-

¹ Ďalším dôkazom toho, že sa autor vždy zaujímal o zjavenia, je skutočnosť, že 31. augusta 1964 malo divadlo Teatro Pereda v Santanderi premiéru jeho hry s názvom *Mensaje de Luz, El Misterio de Fatima* v podaní spoločnosti Maria Carrillo. Autor používal pseudonym Ventura del Val.

via a pravdepodobne nám obom chýbajú dostatočné základy, aby sme sa odborne zaoberali záležitosťami tohto druhu. Táto téma nás však oboch zaujíma a obaja sme si ju aj preštudovali, a potom sme podnikli odvážny krok, a zverejnili výsledky svojich skúmaní. Ale medzi nami je jeden zásadný rozdiel. Monroy (ako hovorí) verí iba v Boha a v Bibliu. Autor tejto knihy sa cíti šťastný, že verí aj vo všetko ostatné. Ako praktizujúci katolík prijímam všetky rozhodnutia Cirkvi s úprimnou a pokornou vierou. Preto som ešte predtým, ako som študoval túto tému, pevne veril v apoštolát Preblahoslavenej Panny prostredníctvom jej zjavení a odkedy som ich začal skúmať, moja viera sa posilnila a moje nadšenie rástlo. Pevne verím v Pannu Máriu z Paríža a La Salette, v Lurdy a Fatimu. A po tom, čo som tam videl a zažil, verím, že v San Sebastiane de Garabandal sa udiali a stále dejú javy, ktoré nemajú prirodzené vysvetlenie.

Keďže Monroy si vzal Garabandal ako zámienku na útok na Katolícku cirkev, vezmem podobne obranu Cirkvi ako dostatočný dôvod na vydanie jednoduchého rozprávania pozorovateľa udalostí, ktoré sa udiali a stále dejú v tejto malej kantábrijskej dedinke. Udalosti z Garabandalu totiž nevyprechali ako zvlhnutý ohňostroj, ako by si to niektorí chceli myslieť. Vôbec nie. Garabandal je podľa mňa veľmi živý. Príbeh je čoraz vzrušujúcejší s príslubom verejného zázraku, ktorý bude oznámený vopred, keď príde čas. Ak udalosti, o ktorých sa tu hovorí, nie sú spôsobené nadprirodzenými príčinami, potom bude tento príslub vyvrátením Garabandalu. Keby ich proroctvá neboli nepochybné pravdivé, prečo by tieto dievčatká takto prorokovali, čo by len z dlhodobého hľadiska slúžilo na prezradenie celej komédie?

2. V úvodných kapitolách tejto knihy mám v úmysle odpovedať na Monroyove útoky na Cirkev a zjavenia, ktoré boli oficiálne schválené cirkevnými autoritami. V druhej časti poskytnem čitateľovi krátke prerozprávania udalostí v Garabandale

(hoci vo všetkých prípadoch s výhradami, ktoré sú nevyhnutné, keďže hovoríme o nevysvetliteľných udalostiach, ktoré Cirkev ešte neschválila).

Druhá časť bude predložená cirkevným cenzorom, rovnako ako moja predchádzajúca kniha *Estigmatizados y Apariciones*, ktorá bola schválená. To však neznamená, že schválenie mojej knihy cenzormi je uznaním nadprirodzených príčin týchto javov, ktoré sa musia naďalej podrobne skúmať. Ak teda používam výrazy ako zjavenie, extáza, vytrženie, Preblahoslavená Panna atď., treba ich chápať len vo vzťahu k tomu, čo hovoria a počujú očití svedkovia, a čitateľ by ich nemal považovať za tvrdenie dokázanej skutočnosti.

Ale vo svetle Monroyových bezohľadných útokov ma svedomie pobáda k tomu, aby som proti jeho tvrdeniam vystúpil s jednoduchým a čo najobjektívnejším, spravodlivým prerozprávaním, pričom treba mať na pamäti, že za určitých okolností môže byť vynechanie rovnako zavádzajúce ako priame klamstvo...

Ofenzívna taktika

3. Monroy začína svoju knihu takto: „Vždy som chcel hovoriť o protirečeniach každého druhu, ktoré som pozoroval pri zjaveniach v Lurdoch a Fatime v súvislosti s knihami, ktoré som si prečítal. Tak som sa rozhodol využiť príležitosť, ktorú mi ponúkli tieto štyri malé španielske dievčatá, ktoré sa dostali na medzinárodné titulky zo svojej takmer neznámej horskej dediny v provincii Santander.“

Tak sa začína *El Mito de las Apariciones*. Autor ho rozdeľuje na dve časti; prvá sa venuje opisu udalostí v San Sebastiane de Garabandal, ktorý sa takmer vôbec nedrží faktov, ale robí všetko preto, aby sa všetkému vysmieval; druhá časť je pokusom umiestniť

ďalšie prípady zjavení na rovnakú úroveň ako Garabandal, hlavným cieľom sú Lurdy a Fatima. Celý manéver je bolestne zrejмый. Keď presvedčí čitateľa o nepravosti zjavení v Garabandale, ktoré ešte Cirkev neschválila, je jednoduchšie spochybniť pravosť aj v prípade iných zjavení rovnakého druhu, a to aj napriek záruke, ktorú úprimnému katolíkovi poskytuje v takýchto prípadoch cirkevné schválenie. Keď sa takto otrasú základy viery čitateľa v udalosti, ktoré Cirkev uznáva za pravdivé, chce sa zdiskreditovať aj samotná Cirkev. Monroy použil jazyk, o ktorom sám vo svojom predslve pripúšťa, že je „odvážny, tvrdý alebo dokonca násilný“. Tvrdí, že sa tomu nedalo vyhnúť. „Je to prirodzená reakcia človeka, ktorý žil s absolútnym klamstvom, ktoré teraz zavrhuje. Nejde o to, že si vybral tvrdý jazyk, aby bol útočný. Je to vzbura úprimného mysliteľa proti náboženskému odklonu, proti kolektívnej samovražde nás v šikovních rukách nepriateľa. Je to spravodlivé rozhorčenie duše trpiacej nad falošnými duchovnými pastiermi, ktorí vedú stádo do záhuby.“²

Anjeli sú oslobodení...

4. Pozrime sa na protirečenia, ktoré spomenul Monroy a na ktorých zakladá svoje argumenty, aby objasnil podvod spojený so zjaveniami v Lurdoch a Fatime, ktorý je „taký jasný ako denné svetlo“.

Začína útokom na skutočnosť, že vizionári vo Fatime, rovnako ako tí v Garabandale, videli Preblahoslavenú Pannu, občas anjela, ba dokonca aj Ježiška a svätého Jozefa. To je na Monroya príliš. Akokoľvek sa snaží, nemôže nájsť vierohodné vysvetle-

² Monroy, El Mito de las Apariciones. Redakčná Pisga. Predslov.

nie, čo ani neprekvapuje, lebo z racionálneho hľadiska to nie je ľahké pochopiť. Skutočne to považujeme za zázračné práve preto, lebo to nie je logicky prirodzené. Monroy však dáva svoje požehnanie anjelom. „Čo sa týka anjelov, nemáme žiadne námietky,“ hovorí. „Pokiaľ ide o anjelov, môžu sa ľudským bytostiam zjaviť, ak to Boh dá, lebo poznáme podobné prípady z minulosti, o ktorých máme dôkazy v Biblii. To neznamená, že pripúšťame, že sa zjavili v Garabandale, Lurdoch alebo Fatime. Opakujeme, že sa môžu zjaviť, ak to Boh uzná za vhodné. Sú to nebeské bytosti. Nenarodili sa, a preto nezomreli; na zemi nie je telo anjela.“³ Dá sa preto vyvodiť, že sa môžu zjaviť, „pretože nezomreli“.

Monroy berie Sväté písmo absolútne doslova, a keďže Biblia obsahuje 273 prípadov (citujem jeho čísla) zjavení anjelov, o tejto veci nepochybuje. Na druhej strane však tvrdí, že po vtelení Ježiša Krista a zostúpení Ducha Svätého na Turíce „sa služba anjelov skončila“. Podľa Monroya od toho okamihu Boh nemohol použiť, akokoľvek by to chcel, viac ako dva spôsoby presvedčania ľudstva: Ducha Svätého a Sväté písmo.⁴

Vo svetle svojho odvolávania sa na racionálny a zrozumiteľný prístup k celej záležitosti by sa jeho prípad nejavil ako nevyvrátiteľný. Ale končí sa víťazným rozkvetom. „Keď Boh pred takmer dvetisíc rokmi povedal svoje posledné slovo ľudstvu na gréckom ostrove Patmos, nemôže strácať čas v tomto našom búrlivom veku, aby nám poslal z neba anjelov.“ A je o to zarážajúcejšie a nemysliteľné, že by ich mal posielat „k nevinným deťom, ktoré nemajú žiadne konkrétne využitie“.⁵

³ Monroy; strana 35.

⁴ Monroy; strana 35.

⁵ Monroy; strana 36.

Podľa Monroyovho názoru zjavenia anjelov sú prekvapivé, zjavne nemožné a veľmi absurdné. Napriek tomu pripúšťa, že sú uskutočniteľné. Za žiadnych okolností však nepripustí možnosť zjavení Ježiška, Preblahoslavenej Panny alebo svätého Jozefa. Pozrime sa prečo.

„Aké telo má Ježiš v nebi? Telo muža alebo dieťaťa?“ pýta sa. „Jeho telo, ako ho po vzkriesení videli sväté ženy, bolo telom muža. Hlas, ktorý zhodil svätého Pavla zo sedla a vyčítal mu jeho prenasledovanie, bol hlas Krista – muža. V trinástom storočí Raimyndo Lull tvrdil, že mal zjavenie Ježiša Krista, a videl ho ako muža. V decembri 1954 pápež Pius XII. povedal svetu, že sa mu zjavil Ježiš, a opäť to bolo zjavenie muža. Ako to, že ho vo Fatime videli vo forme dieťaťa? Mení Kristus v nebi telá tak ako my košele?“⁶ A po tom, ako vysvetlil svoje názory týmto uštipačným a neúctivým tónom, dodáva: „Ak chce, tak samozrejme, môže. Ale... kvôli čomu?“

Pokiaľ tomu dobre rozumiem, je to práve Monroy, kto tu naráža na protirečenia. Po tom, ako nás ubezpečil, že vo zjaveniach sa môžu zjaviť iba anjeli, presadzuje realitu celého radu zjavení nášho Pána, aby vyvrátil zjavenia Ježiška.

Vysvetlenie tohto javu podáva dominikánsky učenc otec Antonio Royo Marin, špecialista na zjavenia a – ako tvrdí Monroy, hoci sami nemáme dôkazy, ktoré by to podporovali – verný zástanca udalostí v San Sebastiane de Garabandal. Samotný Monroy cituje otca Roya Marina takto: „V takej alebo onakej forme absolútne všetko, čo existuje, môže byť predmetom nadprirodzeného zjavenia; Boh, Ježiš Kristus, Preblahoslavená Panna, anjeli, svätí, duše v očistci, diabli, živé bytosti a dokonca aj neživé predmety.“ To je na Monroya príliš a dôvod je príliš

⁶ Monroy; strana 36.

jasný. „Týmto tvrdeniam,“ kontruje, „chýba biblický základ.“ Napriek tomu existuje jedno zjavenie, ktoré často citujú špiritisti. Ide o ojedinelý prípad, ktorý neprípúšťa nijaký argument, pretože je citovaný zo Svätého písma. Monroy nás odkazuje na „28. kapitolu Prvej knihy Samuelovej, kde sa prorok zjavuje kráľovi Saulovi. Niet pochyb o tom, že videním bol skutočne Samuel a nie satanská pasca, ako sa niektorí pokúšali naznačiť. Ale toto zjavenie nám nič nehovorí, pretože bolo úplne negatívne.“⁷

Monroy sa chystá dokázať, že išlo o negatívne zjavenie. „Po prvé,“ pokračuje, „veštkyňa i kráľ Saul si boli vedomí toho, že tým, že vzývali Samuelovho ducha, porušovali Božie zákony. Po druhé, Saul sa neradil s mŕtvym mužom, aby získal priazeň od Boha, ale pretože vedel, že nie je v jeho milosti, ale v rukách diabla. Po tretie, pretože mu Samuel nepovedal, čo chcel vedieť, Saulovi toto zjavenie neprospeľo. Po štvrté, naopak, Samuel informoval kráľa, že na druhý deň zomrie za to, že sa dopustil ťažkého hriechu, keď sa radil s mŕtvymi. A po piate, Samuel sa sťažoval na Saula, že ho vyrušil z nebeského odpočinku.“⁸

„Toto je jediný prípad v celej Biblii,“ uzatvára autor, „kde sa hovorí o tom, že sa mŕtvý muž zjavil živej bytosti. A ako hovorí Dr. Pache, Boh dovolil, aby nám tento jedinečný zázrak ukázal tragické následky takýchto zjavení.“

Inými slovami, keď nevinné dievčatko tvrdí, že videlo Pannu Máriu, a tak sa mu darí prilákať veľké davy ľudí napriek tomu, že je úplne nevzdelaná a nemá zvláštne schopnosti alebo moc, aby predviedlo frašku; keď sľúbi zázrak šesť mesiacov vopred ako vo Fatime, dokonca predpovedá presný dátum a hodinu, aby všetci uverili; keď sa v stanovenom čase zhromaždí viac ako

⁷ Monroy; strana 39.

⁸ Monroy; strana 39.

sedemdesiatisíc ľudí – mnohí chcú zosmiešniť neúspech pro-
roctva – a sú svedkami tanca slnka, ktorý vyvoláva zimomriav-
ky, a všetkých ostatných sprievodných javov; keď ďalšie mladé
dievča bozkáva zem a zoškrabúva pôdu, aby poslúchlo podiv-
né príkazy Zjavenia, a z miesta vyrazí prameň ako v Lurdoch.
Vzdoruje všetkým suchám a lieči telá a duše stoviek nevylicí-
teľne chorých ľudí a podobne... Ak sa také veci stanú a dajú sa
ľahko dokázať, pretože ide o nedávne udalosti, nedajú dôve-
ryhodnosť existencii zázraku, pretože náš rozum ich nedokáže
vysvetliť. Pričom na druhej strane to, čo je dosť pravdepodobné
a ľahko uveriteľné, pretože je to v Biblii, je zázrak človeka, ktorý
zomrel pred viac ako dvetisíc rokmi. Ožil, keď ho krátko po-
tom privolala živá bytosť, ktorej duša padla do rúk diabla. Akú
zvláštnu silu na presvedčenie má Biblia nad pánom Monroyom!

Jeho postoj je tu však taký, že jednoduchá logika ho hneď
vyvracia. Ak po preštudovaní každého prípadu Monroy neverí
zjaveniam vo Fatime alebo v Lurdoch, ktoré sú časovo blízke
našej dobe a sú ľahko zistiteľné, potom, logicky, je ešte menej
pravdepodobné, že uverí v zjavenie kráľa Saula o Samuelovi,
hoci to môže vo svojej knihe tvrdiť. A ja to hovorím len preto,
lebo si myslím, že pán Monroy je schopný normálnych, rozum-
ných myšlienok.

„Mýtus“ nanebovzatia

5. Pozrime sa, čo hovorí o svätom Jozefovi a našej Preblahosla-
venej Matke.

„Tradícia nám hovorí, že svätý Jozef zomrel v Jeruzaleme
a Preblahoslavená Panna v Efeze. Podľa Katolíckej cirkvi Panna
vystúpila s telom i dušou do neba bezprostredne po svojej smr-

ti. Biblia sa však o tomto predpoklade vôbec nezmiňuje...“⁹ Odtiaľ teda usudzuje, že ide iba o výmysel zo strany Katolíckej cirkvi inšpirovaný istým pohanským obradom s lampášmi a sviečkami, ktorý praktizujú Číňania „na počesť matky, ktorú zachránil jej syn z moci smrti a hrobu“. Tento obrad sa v Číne konal odnepamäti.

Monroy je toho názoru, že nanebovzatie našej Preblahoslavennej Matky do neba je výmysel. „Mária a Jozef zomreli, rovnako ako musia zomrieť všetci ostatní, ktorí sa narodila. Za prítomnosti mnohých svedkov bola Mária zabalzamovaná a pochovaná. A nikto neopustí hrob, pokiaľ mu to neprikáže Kristus.“ Objasňuje ešte ďalej. „Telá týchto dvoch svätcov boli uložené do hrobiek, aby čakali na slávny deň zmŕtvychvstania, keď za fanfár Božích nebeských trúb Pán Ježiš zostúpi z neba a tí, ktorí zomreli v Kristovi, vstanú znova z mŕtvych. Medzi mŕtvymi budú Mária a Jozef, ktorí sa, samozrejme, teraz tešia z Božej prítomnosti na tom mieste blaženosti, ktoré Biblia na jednom mieste nazýva rajom a na inom mieste Abrahámovým lonom.“¹⁰ A potom, po tomto odhalení človeka, ktorý je vďaka svojej profesii redaktora *La Verdad* plne informovaný o všetkom, čo sa deje, si kresťanský čitateľ s úľavou povzdychne a zamrmle: „No, rád to počujem!“

Monroy vo svojej knihe na strane 40 uvádza ďalšie podrobnosti o ťažkostiach, s ktorými sa stretávajú duše zosnulých pri komunikácii so svetom živých. Kapitulu končí takto: „Mŕtvi nemajú prostriedky na komunikáciu so živými. Panna Mária zomrela. Svätý Jozef zomrel. Obaja sú mŕtvi. A katolícki teológovia nám hovoria, že mŕtvi sa nemôžu vrátiť na tento svet. A keďže sem nemôžu prísť, deti v San Sebastiane de Garaban-

⁹ Monroy; strana 39.

¹⁰ Monroy; strana 39.

Loli a Conchita
vo veku 16 rokov
(august 1965)

Loli a Conchita sa modlia ruženec.

dal, v Lurdoch a vo Fatime nevideli Pannu ani svätého Jozefa, hoci si to môžu myslieť. Boli to podvody diabla, ako budeme mať príležitosť v pravý čas dokázať, a Katolícka cirkev slúžila a stále slúži ako nástroj na šírenie tohto klamstva.¹¹

V nasledujúcich kapitolách uvidíme schopnosť tohto „diabla“ prebudiť v ľuďoch zbožnosť, pritiahnúť davy, prinútiť hriešnikov zmeniť spôsob života, prinútiť veriacich, aby sa zriekli sveta a zasvätili sa životu v modlitbe, v obetách a pokání. Je to úžasný fenomén najúčinnejšieho apoštolátu; toho, čo sa udial v Lurdoch, Fatime, Garabandale a podobne. Ale Monroy nám teraz dokazuje, že tento nádherný apoštolát nie je dielom Boha alebo Preblahoslavenej Panny, či Ježiška, alebo svätého Jozefa, alebo anjelov, ale diabla... Dielo úbohého diabla, ktorého kaž-

¹¹ Monroy; strana 39.

dé úsilie sa zdá odsúdené na skľučujúci neúspech; lebo ak si nedá pozor a bude takto zručne a úspešne pokračovať v práci, pri takomto tempe nepotrvá dlho a bude šokovaný, keď nájde kolosálne zástupy úplne podvedené a s úplne premenenou vierou v dôsledku jeho „falošných zjavení“, ktoré budú napredovať na ceste pokánia a spásy. Nech je požehnaný „nepriateľ“, ktorý takto pôsobí.

Správanie zjavení

6. „Je zaujímavé,“ hovorí Monroy, „všimnúť si povahu nástrojov, ktoré používajú zjavenia na dosiahnutie svojich cieľov. Týmito nástrojmi sú vždy deti vo veku od päť do dvanásť rokov.“ Ďalej dodáva: „Mária navštívila Bernadetu v Lurdoch a odovzdala zázračnú medailu pôvabnému dievčatku v Paríži.“

Predtým, ako začnete písať o zjaveniach, si treba prečítať históriu každého prípadu. Keby si Monroy dal tú námahu spracovať zopár informácií, videl by, že korčuľuje na veľmi tenkom ľade, pretože „pôvabné dievčatko“ od zázračnej medaily nebolo ani pôvabné v bežnom zmysle slova, ani dievčatko. Bola to sestra Katarína Labouré, dcéra lásky, a mala dvadsaťjeden rokov. Jej zjavenie sa uskutočnilo v kaplnke dcér svätého Vincenta de Paul na parížskom bulvári Saint-Germain. V tomto prípade bola vizionárka fyzicky a duchovne zdravá rehoľníčka s normálne vyvinutým intelektom a bolo nepravdepodobné, že by upadla do omylov vyplývajúcich z detskej neskúsenosti alebo z halucinácií v dôsledku vysokého veku.

Až na pár výnimiek je však faktom, že najznámejšie zjavenia videli malé deti. Prečo? Nechcem sa púšťať do vysvetľovania, prečo Panna Mária dáva prednosť deťom pred dospelými, keď chce odovzdať ľudstvu posolstvo. V zásade na tejto skutočnosti

nevidím nič protichodné. Ani jej výber mi nepripadá nijako nevhodný.

V prvom rade, deti majú výhodu svojej nevinnosti, vďaka ktorej sú lepšie pripravené na prijatie takej jedinečnej milosti. Navyše odovzdávajú jej posolstvo presnejšie, pretože vo svojej nevedomosti konajú automaticky bez toho, aby ich vlastný intelekt viedol k tomu, aby pridali alebo vynechali nejaké podrobnosti toho, čo videli alebo počuli. Otec Peyramale, farár v Lurdoch, neveril zjaveniam Bernadety, až kým sa dieťa na jeho výzvu nespýtalo Zjavenia na jeho identitu. Bernadeta sa vrátila s odpoveďou: „Povedala mi, že je Nepoškvrnené Počatie.“ Mladé dievča tento výraz nikdy v živote nepočulo, a aby na to nezabudlo, opakovalo si ho stále dokola od jaskyne v Massabielle do farárovho domu.

Na druhej strane, dospelí lepšie vycítia dôsledok týchto udalostí a uvedomia si poznámky, ktoré tým vzbudia. Skúsenosti ukazujú, že dospelí sú zbabelejší, pokiaľ ide o splnenie poslania, ktoré im bolo zverené, v obave z toho, že sa otvoria verejnému posmechu a opovrhovaniu.

Potvrďuje to predchodca mariánskych zjavení. Stalo sa to 3. mája 1491, keď sa Preblahoslavená Panna zjavila Thierrymu Schoereovi, kováčovi v Orbey. Panna Mária zahalená do žiarivého svetla držala v pravej ruke tri pšeničné klasy vychádzajúce z jednej stonky, pričom v ľavej ruke držala cencúl.

Nasledujúcich niekoľko odsekov je prevzatých z *Estigmatizados y Apariciones*. Tu, predtým, ako sa Monroy vôbec chopil pera, bol dôvod, prečo sú Máriini vizionári väčšinou deti.

Keď sa naša Preblahoslavená Matka zjavila, oslovila kováča a povedala: „*Moje dieťa, pre svoje nespočetné hriechy ľudia v tejto oblasti vzbudili proti sebe Boží hnev. Cencúl, ktorý sa mi, ako vidíš, leskne v ľavej ruke, je symbol krupobití, chorôb, hladu a ďalších trestov, ktoré ich majú postihnúť. Moje modlitby sa napriek*

tomu stretli s veľmi zvláštnym milosrdenstvom a doteraz zadržali ruku môjho Syna, ktorá sa už zdvihla, aby ich potrestala.

Ak tí, ktorí sú na vine, napravia svoje spôsoby a budú konať pokánie, Boh im odpustí a udelí im požehnanie a hojnosť krajine. Toto je význam stonky s tromi pšeničnými klasmi, ktorú držím vo svojej pravej ruke.

V mene týchto dvoch symbolov choď do Morwilleru a povedz ľuďom, čo si práve videl a počul. Povzbud' ich, aby utiekli pred hriechom. Nech sa modlia a nabádajú druhých na obrátenie. Inak nebeské tresty nenechajú na seba dlho čakať.“

Kováč sa potom rozprával s Preblahoslavenou Pannou. „Moja milovaná Matka, myslím si, že títo zlí ľudia mojim slovám neuveria.“

„Väčšina z nich tvojim slovám uverí,“ odpovedala Panna Mária, „ak im dáš najavo význam cencúla a pšeničných klasov.“ Zjavenie zmizlo.

Po svojich dojímavých skúsenostiach sa kováč zachvel vzrušením a vydal sa do Morwilleru. Meditoval o všetkom, čo videl a počul, i o tom, čo musí urobiť. Len čo sa však ocitol v prítomnosti svojich susedov, odvaha sa stratila. Nedokázal sa zmieniť o svojom videní. Nikto by mu neveril, všetci by sa mu smiali. Vystrašený touto myšlienkou sa pripravil na útek, kým sa ešte dalo. Kúpil si vrece s obilím a osedlal koňa. Boli s ním niektorí jeho susedia. Ale v tom okamihu došlo k novému zázraku. Keď sa pokúsil zdvihnúť vrece s obilím, zistil, že ho nedokáže zdvihnúť. Okolostojaci sa smiali a niekoľko priateľov vykročilo, aby mu pomohlo.

Uťahovali si z jeho porážky. Ale vtedy už vrece bolo také ťažké, že nech sa akokoľvek snažili, nemohli ho posunúť ani o centimeter. Všetci spolu vyvinuli posledné úsilie, ale bezvýsledne. Smiech utíchol. V prítomnosti nadprirodzena sa ich zmocnila zvláštna predtucha. Keď si kováč uvedomil význam